

Sygn. akt IV P 132/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Lucyna Gurbin
Protokolant:	stażysta Dominika Flader

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 roku

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.- zarządcy masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji w D.

o wynagrodzenie

O R Z E K Ł:

1. Zasądzić od pozwanego na rzecz powoda P. M. kwotę 1870,92 zł (tysiąc osiemset siedemdziesiąt złotych 92/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2016r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.05.2017r. do dnia zapłaty.
2. Opłatą od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony, obciążyć Skarb Państwa.
3. Nadać wyrokowi w pkt. 1. rygor natychmiastowej wykonalności.

Omówienie:

Sprostowano wyrok zgodnie z postanowieniem z dnia 19.09.2017r poprzez wpis

w następujący sposób:

1. **w rubrum wyroku po słowach „przeciwko” wpisać w miejsce” (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. - zarządcy masy sanacyjnej (...) Sp. z o.o. w D. w restrukturyzacji (...) sp. z o.o. w P.” wpisać : (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji z siedzibą w D.”**
2. **w pkt 1 wyroku zaocznego w miejsce sformułowania „ zasądzić od pozwanego na rzecz powoda P. M.” wpisać „ zasądzić od (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji z siedzibą w D. na rzecz powoda P. M.”.**

Dnia: 4.10.2017r.

Kierownik sekretariatu R. U.

UZASADNIENIE

Powód P. M. wniósł pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. w restrukturyzacji w W. o zapłatę wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2017 rok w wysokości 2.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2017 roku. W uzasadnieniu powód wskazał, że był pracownikiem pozwanego zatrudniony na czas określony i nie otrzymał wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2017 rok.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami postępowania wyjaśniając, że 3 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy dla Miasta W. otworzył wobec (...) Sp. z o.o. w W. postępowanie sanacyjne wyznaczając zarządcę w osobie (...) Sp. z o.o. w P.. Jednocześnie pozwany wskazał, że legitymację czynną do działania w niniejszej sprawie posiada Spółka (...) Sp. z o.o. w P.. Ponadto podnosił, że (...) Sp. z o.o. w W. jest w krytycznej sytuacji finansowej i środki na uregulowanie zobowiązań z tytułu stosunków pracy zostaną pozyskane z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, co może nastąpić dopiero po ogłoszeniu upadłości. Dla pozwanego roszczenie powoda jest przedwczesne. Powód nie wzywał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pozwany nie kwestionował co do zasady roszczenia o zapłatę wynagrodzenia do kwoty 1.870,92 zł brutto. Merytorycznie pozwany kwestionował roszczenie powoda do kwoty 129,08 zł. W tym zakresie pozwany wyjaśniał, że powód był nieobecny w pracy w miesiącu marcu za zgodą pracodawcy i za te okresy nieobecności nie jest należne powodowi wynagrodzenie. Ponadto pozwany wnosil o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c. Pozwany wskazywał na krytyczną sytuację finansową spółki (...) Sp. z o.o., która nie pozwala na regulację należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. umowę o pracę na okres od 1 grudnia 2015 roku do 31 maja 2017 roku na stanowisku sprzedawcy w sklepie w G. przy ul. (...). Postanowieniem z dnia 3 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy dla Miasta W. w W. otworzył postępowanie sanacyjne i wyznaczył zarządcę w osobie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Postępowanie sanacyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2017 roku. Powodowi nie wypłacono wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2017 rok.

Sąd zważył, co następuje:

Na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 roku powód sprecyzował stronę pozwaną pozywając zarządcę masy sanacyjnej (...) Sp. z o.o. w restrukturyzacji w D. i ograniczając swoje żądanie, przyjmując za zasadne wyliczenia dokonane przez pozwanego w odpowiedzi na pozew. Zasadniczo między stronami nie było sporu. Okolicznością bezsporną był fakt nie wypłacenia powodowi wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2017 rok.

W ocenie Sądu twierdzenie podniesione przez pozwanego, że powód miał obowiązek wezwać pracodawcę do dobrowolnego spełnienia świadczenia jest całkowicie bezzasadne. Wypłata wynagrodzenia jest bezwzględny obowiązkiem pracodawcy i nie wypłacenie w terminie wynagrodzenia bez względu na przyczyny rodzi dla pracodawcy określone ujemne skutki prawne (np. możliwość rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracownika). Pracodawca ma obowiązek wypłacić wynagrodzenie pracownikowi w ustalonej umową o pracę terminie. Nie ma żadnych podstaw prawnych do występowania przez pracownika do dobrowolnego spełnienia świadczenia lub przeprowadzenia mediacji.

Art. 94 pkt 5 k.p. stanowi, że pracodawca jest obowiązany terminowo i prawidłowo wypłacać wynagrodzenie. Ponadto art. 85 § 2 k.p. ustalił, iż wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego.

Dlatego Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda w całości, przy uwzględnieniu korekty dokonanej przez pozwanego i uznanej przez powoda.

Dlatego Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku. Ponadto Sąd uwzględnił wniosek pozwanego o zastosowanie art. 102 kpc uznając, że podniesione w orzeczeniach przez Sąd Rejonowy dla Miasta W. w W. Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych o krytycznej sytuacji finansowej pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. są wiarygodne. Na mocy art. 477² § 1 kpc Sąd nadał wyrokowi do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia rygor natychmiastowej wykonalności.